

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. Благоевград, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Гергана М. Симеонова

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разглежда докладваното от Гергана М. Симеонова Административно наказателно дело № 20231210200449 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от П. В. М., с адрес гр. Б с ЕГН ***** против електронен фиш серия К №, с който за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП, му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на атакувания електронен фиш, както и че същият е издаден при допуснати нарушения на процесуалните правила. Навежда се, че жалбоподателят не е субект на санкционираното с електронния фиш нарушение. Сочи се, че атакуваният електронен фиш не е съобразен с императивно предвидените с чл.189, ал.4 ЗДвП изисквания. Поддържа се и маловажност на нарушението по смисъла на чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалвания електронен фиш.

В проведеното пред настоящата съдебна инстанция заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. З., която поддържа депозираната въззивна жалба. Акцентира на неяснота, касаеща правната квалификация на нарушението, която счита, че представлява съществено нарушение на процесуалните правила.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Депозира становище, с което моли да бъде потвърден обжалваният електронен фиш.

Съдът, след като служебно провери обжалвания акт, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 27.11.2022 г. в 13.57ч. в област Благоевград, ПП- Е-79 км. 361, извън населено място с посока на движение към гр. София при ограничение на скоростта 60 км/ч, въведено с пътен знак В26 с мобилна радарна установка TFR1-M №561 била

засечена скорост на движение на МПС „Ф от 99 км/ч (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава - 60 км – т.е. превъзхождение от 39 км/ч.

Лекият автомобил бил регистриран като собственост на „Окато дружеството – собственик е подало данни в МВР, че ползвател на автомобила е жалбоподателят П. В. М..

Въз основа на тези данни от ОДМВР Благоевград е издаден електронен фиш серия К № срещу на П. В. М. за налагане на глоба в размер на 300 лева за нарушение на чл.21, ал.2, вр.ал.1 ЗДвП.

От приложения към делото снимков материал -клип № 41573 (заснет с мобилната система за видеоконтрол радар № 561 се установява, че на процесната дата – 27.11.2022 г., в 13:57:53ч при географски координати е измерена скорост на движение от 102км/ч, като са отразени датата, часа, посоката на движение, фиксираната скорост и е заснет регистрационния номер на автомобила.

Към материалите на делото е приложен и протокол от 28.11.2022 г. за използване на АТСС по смисъла на чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Мобилната система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип - TFR1-М с № 561 е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, на 24.02.2010 г., със срок на валидност на одобряването 24.02.2020 г. Съгласно Закона за измерванията периодичността на последващите проверки на видео-радарните системи е една година, като от протокол № 2-3-21/09.11.2021 г. се установява, че мобилната система с № 561 е преминала проверка на 23.11.2021 г., и отговаря на изискванията, като допустимата грешка при измерване на скоростта е 3 км/ч. до 100 км/ч. и от 3 % при движение със скорост над 100 км/ч.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитания по делото свидетел Б. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: Писмо от АПИ с изх. №11-00-77/12.04.2023 г. с приложение схема копие от проект за организация на движението на път I-1 /Е79/; Писмо от Сектор „Пътна полиция“ Благоевград с рег. №111600-7591/2/18.04.2023 г. с приложение 2 броя снимков материал; Справка от Търговския регистър за „ОТП Лизинг“ ЕООД към 04.05.2023 г., Писмо от Сектор „Пътна полиция“ Благоевград с рег. №111600-4690/2/13.03.2023 г.; Снимков материал; Справка от АИС АНД за фишове на П. В. М.; Справка за собственици на превозното средство за МПС с рег. №СВ5720СС; Справка за нарушител/водач за П. В. М.; Заверено копие на удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835; Писмо от ГД „Национална полиция“ с рег. №3286р-12416/12.03.2020 г.; Заверено копие на Протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система с рег. №1116р-8088/28.11.2022 г.; Заверено копие на Протокол 32-3- 22 от проверка на мобилна система за видеоконтрол “ TFR – 1М от 23.11.2022 г.; Заверено копие на заповед №8121з-1632/02.12.2021 г.; Заверено копие на схеми.

Съдът кредитира изцяло събраните по делото доказателства, които в своята съвкупност са непротиворечиви и напълно изясняват възприетата фактическа обстановка.

При установяването на фактическата обстановка, съдът се довери на показанията на свидетеля Б., като съобрази тяхната последователност и логичност и

липсата на данни за заинтересованост от изхода на делото. Показанията на Б. съдържат данни за процедурата по установяване на нарушение с мобилна система за видеоконтрол, като от същите се установява, че използваното АТСС е монтирано в служебен автомобил и след въвеждане от страна на полицейския служител на максимално допустима скорост на движение, техническото средство автоматично заснема автомобилите със скорост на движение на допустимата такава, като генерираните снимки се прехвърлят на USB-flash устройство.

От показанията на свидетеля и писмените доказателства се установява по несъмнен начин, извършеното нарушение, датата и мястото на извършване, както и процедурата, по което е установено същото.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, предвидения с чл.59, ал.2 ЗАНН преклузивен срок /електронният фиш е връчен на 18.02.2023 г., а жалбата е подадена на 06.03.2023 г./ и е насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол административно-наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображенията:

При разглеждане на дела по оспорени електронни фишове, районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че електронният фиш е издаден от компетентна ОД на МВР, в рамките на предоставени ѝ със ЗАНН и ЗДвП правомощия.

С Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по т. д. № 1/2013г., е разяснено, че електронният фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Процесуалната законосъобразност на издадения електронен фиш е обусловена от съответствието му на предвидените със специалната разпоредбата на чл.189, ал. 4 ЗДвП изисквания.

Съобразно цитираната разпоредба, електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното □ заплащане.

Всички тези реквизити се съдържат в атакувания пред настоящия съд електронен фиш, като описанието на мястото на извършване на нарушението е направено по начин, с който се създава необходимата яснота, гарантираща упражняване правото на защита на санкционираното лице, като е посочена както разрешената скорост, така и установената такава на движение на процесното МПС.

В Протокол от използване на е отразено, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M с радар с идентификационен № 561, като същото кореспондира на съдържащото се по делото копие от разпечатка от видеоклип.

По силата на чл.30, ал.5 от Закона за измерванията, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат за одобрен тип.

Въз основа на приложените по делото Удостоверение № г. и протокол № 2г за последваща проверка, установяващи вида, типа, регистрацията, периодичните технически прегледи, техническата годност и изправност на това техническо средство, съдът приема за безспорно доказано, че техническо средство - TFR1-M с идентификационен № 561 представлява техническа изправна мобилна система за видеоконтрол, която е одобрена и преминала необходимия периодичен преглед.

Съгласно чл.189, ал.4 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. нарушението да е установено без човешка намеса, за да се избегне субективният човешки фактор.

С публикуваните в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г. изменения на ЗДвП, законът е съобразен с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта, като в разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП е добавен терминът "автоматизирано" техническо средство. А съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП - "Автоматизирани технически средства и системи" са както стационарните системи (прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган), така и мобилните технически средства, които могат да са прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Следователно, при мобилните системи за видеоконтрол същественото обстоятелство след законодателните промени е независимо от присъствието му при установяване на нарушението, контролният орган да не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само да постави начало и край на работния процес, което се изразява в позициониране, включване и задаване ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола, изключване и демонтиране/ спазването на този ред се установи и от показанията на св. Б./. В този смисъл е са и предписанията на Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Предвид горното и като взе предвид обстоятелството, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролния орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо средство, районният съд намира, че с използваната в случая мобилна система законосъобразно е установено процесното нарушение.

Ето защо при спазването на законово предвидените изисквания изцяло законосъобразно установеното с мобилната система нарушение е санкционирано чрез електронен фиш.

Видно от представения клип № 41573/27.11.2022 г., измерената скорост на движение на управлявания от жалбоподателя автомобил е била 102 км/ч, в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 %, поради което правилно във фиша е отразена скорост от 99км/ч. Именно скоростта след отчитане на допустимата грешка е била съобразявана при преценката относно наличие на превишение на

максимално разрешената такава. При издаване на електронния фиш след съобразяване на т.нар."толеранс", инкриминираната скорост е намалена на 99 км/ч. и е отчетено превишение от 39 км/ч, като именно за това превишение е бил санкциониран жалбоподателят.

От друга страна от представените по делото от Областно пътно управление-Благоевград писмени документи, придружени със съответните пътни схеми се установява, че към 27.11.2022 г. на път I- ПП- Е-79 км в района на км 361 в посока към гр. София е имало поставен знак В26 – „Забранено е движение със скорост, по висока от означената” – 60 км/ч .

От графа „Разстояние от пътния знак с въведено ограничение до АТТС в метри” от протокол рег. №1116р -8088/28.11.2022г. се установява, че автоматизираното техническо средство, с което е заснето процесното нарушение е било на 800м. от поставен пътен знак В26, т.е в обхвата на въведеното с него ограничение.

Въззивната инстанция намира за установено по безспорен начин и авторството на санкционираното нарушение в лицето на жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл.188, ал.1 ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение, като собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случай че различно от собственика лице е управлявало автомобила, разпоредбата на чл. 189, ал.5 ЗДвП, предоставя на жалбоподателя възможност в 14-дневен срок след получаване на електронния фиш, да подаде писмена декларация до териториалната структура на МВР с данни за лицето, извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство.

Съдът намира за неоснователно възражението на защитата за неправилно ангажиране отговорността на жалбоподателя. В електронния фиш ясно е посочено, че нарушението е извършено от жалбоподателя М., който видно от справката от информационните фондове на МВР /л. 9/ е посочен от собственика - "О като ползвател на автомобила, за който е заснетото нарушение. Следователно извършителят е установен по надлежния ред и правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността му за извършеното административно нарушение. С разпоредбата на чл. 182, ал. 1 ЗДвП законодателят е регламентирал общия принцип, че административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение се носи от водача на автомобила, като с чл. 188, ал. 1, изр. 2 ЗДвП е предвидено изключението от този принцип, като е посочено, че тази отговорност се носи от собственика на автомобила, или този, на когото е предоставено моторно превозно средство Изречение първо на разпоредбата ясно регламентира, че субект на нарушението може да бъде както собственикът на МПС, така и лицето, на което автомобилът е предоставен, в случая ползвателя, като съгласно изречение второ собственикът ще носи отговорност, само ако не посочи лицето, на което е предоставил МПС. Следователно отговорност носи собственикът на превозното средство, а когато управлението е предоставено на друго лице, именно собственикът следва да предостави данни на кого е предоставен автомобила. В случая собственикът на автомобила - "О е декларирал в „П предоставянето на правото на ползване на автомобила именно на П. В. М., което надлежно е отразено в информационната система на МВР. / В този смисъл Рпо к.а.н.д.. № ., Решение №

С разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП законодателят е въвел законова презумпция, че при неподаването на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш от собственика, в

случая ползвателят, същият се смята за извършител на констатираното с електронния фиш нарушение. Предвид тази презумпция, за административнонаказващия орган не съществува задължение да издирва лицето, управлявало засечения с техническо средство лек автомобил.

В изпълнение на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, наказващият орган е изпратил електронния фиш на лицето по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, като в него изрично е указана възможността за подаване на посочената по-горе декларация.

В конкретния случай, жалбоподателят не се е възползвал от предоставената му с чл.189, ал.5 ЗДвП възможност да обори пред административнонаказващия орган законовата презумпция, поради което правилно е ангажирана отговорността му като ползвател на лекия автомобил.

С оглед гореизложеното съдът намира, че доказателствената съвкупност по делото установява по безспорен начин, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал.1 ЗДвП, според която при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава установената с пътен знак В26 скорост – в случая от 60 км/ч.

От субективна страна съдът приема, че нарушението на чл.21, ал.2 вр. ал.1 НК е извършено при пряк умисъл, като деецът е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасните последици и пряко ги е целял. Съзнавал е въведеното с пътния знак ограничение на скоростта, но въпреки това е управлявал автомобила над въведеното ограничение.

Управлението на МПС с превишена скорост е санкционирано с разпоредбата на чл.182 ЗДвП, като за конкретното превишение от 39км./ч. законодателят в разпоредбата на ал.2, т. 4 от същия текст е предвидил глоба в размер на 300 лева. Размерът на санкцията е абсолютно определен, поради което съдът не следва да обсъжда въпроса за евентуалното му ревизиране.

Съгласно разпоредбата на чл. 189з ЗДвП, в сила от 23.12.2021 г., за нарушенията по ЗДвП не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания, поради което съдът не разполага с възможността да приеме, че санкционираните с наказателното постановление нарушение са маловажни такива по смисъла на чл.28 ЗАНН.

С оглед изложеното и при извършената цялостна служебна проверка на атакувания електронен фиш, настоящата инстанция не констатира основания за неговата отмяна или изменение. Ето защо, същият следва да бъде потвърден изцяло, а депозираната жалба - да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

При този изход на делото право на разноси за производството възниква за наказващия орган, но предвид липсата на направено искане в установения процесуален срок, такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал.9 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К №с който на П. В. М., с адрес гр. гр. Б, с ЕГН ***** за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.4 ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от получаване на

съобщението от страните

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____